

Para sa iyong mga kasalanan

Sa mga oras, si Cristo ay nagdusa para sa mga kasalanan, ang mga mahahalagang poste upang maihatid ang mga tao sa Diyos (1 Pedro 3:18). Si El ay ang nagmamay-ari ng mga kasalanan ng buong mundo (1 Xoán 2: 2), na sinisira ang hadlang ng poot na mayroon sa pagitan ng Diyos at ng mga tao. Kapag pinalaya mula sa pangungusap ni Adan, ang tao ay maaaring makabuo ng mabubuting gawa, sapagkat kung ang fanando un ay nasa Diyos (Is 26:12; Xoán 3:21).

Para sa iyong mga kasalanan

Lin isang katas mula sa isang sermon noong 350, ng doktor na si Charles Haddon Spurgeon, sa ilalim ng pamagat na “Isang ligtas na pagbaril sa pagtatanggol sa sarili”, at hindi ko mapigilang magbigay ng puna sa isang nakakatibay na nilalaman ng sermon.

Ang huling pangungusap ng sermon na sinabi niya ay nakakuha ng aking pansin: *“Si Kristo ay pinarusahan para sa kanyang mga kasalanan bago niya gawin ang mga ito”* Si Charles Haddon Spurgeon, na kinuha mula sa sermon No. 350 “Isang ligtas na pagbaril sa pagtatanggol sa sarili”, nakuhang muli mula sa network.

Ngayon, kung isasaalang-alang ng Dr. Ang teksto sa Bibliya ni Spurgeon na nagsasabing si Hesus ay “pinatay mula pa nang itatag ang mundo”, dapat salungguhitan na si Cristo ay namatay bago pumasok ang kasalanan sa mundo (Apocalipsis 13: 8; Roma 5:12). Gayunpaman, tulad ng nakasaad dito na si Xesús ay pinarusahan bago ang kasalanan ng lahat ng mga Kristiyano ay isa-isang nagawa, naiintindihan ko na si Dr. Spurgeon ay hindi naitama nang walang sinumang tumutukoy sa talata 8, kabanata

13 ng Aklat ng Pahayag.

Si Kristo ay pinarusahan para sa kasalanan ng buong sangkatauhan, ngunit sino ang gumawa ng kasalanan na naging sanhi ng buong sangkatauhan na mapailalim sa kasalanan? Ngayon, sa pamamagitan ng Banal na Kasulatan, naiintindihan natin na ang kasalanan ay nagmula sa kasalanan (pagsuway) kay Adan at hindi sa mga pagkakamali ng pag-uugali na ginagawa ng mga tao.

Ang parusa na nagdala ng kapayapaan ay hindi dahil sa mga pagkakamali sa pag-uugali ng indibidwal, sapagkat ang lahat ng mga tao ay hindi kasama sa kundisyon ng pagtanggap ng Diyos (mga makasalanan). Si Cristo ay ang persona ng Diyos na namatay bago pa itatag ang mundo, sabihin nating inalok sa tao bago nangyari ang kasalanan ni Adan.

Ang parusang nahulog kay Kristo ay hindi dahil sa pag-uugali ng tao (mga kasalananang nagawa), ngunit dahil sa kasalanan ni Adan. Kay Adan, ang mga tao ay itinuturing na makasalanan, sapagkat, sa isang paglabag, lahat ng tao ay nilabag at hinatulan, maliban sa isang pagbubukod (Roma 5:18).

Kung ang kasalanan (ang estado ng tahanan na walang Diyos) ay namamahala sa pag-uugali ng mga tao, na kung saan ito ay matatag, ang pangangailangan para sa kaligtasan ay magagawa lamang sa pag-uugali ng mga tao. Naisip ko na ang mga kalalakihan ay gagawa ng isang mabuting bagay upang maibsan ang kanilang masamang pag-uugali, gayunpaman, na hindi kailanman "bibigyan ng kapangyarihan".

Ngunit ang mensahe ng ebanghelyo ay ipinapakita na sa pamamagitan ng kasalanan sa tahanan (Adan) ang bawat isa ay hinatulan ng kamatayan, at sa pamamagitan lamang ng isang tahanan (si Kristo, ang huling Adan) ay ang kasaganaan ng biyaya ng Diyos na ginawa sa palumpong (Roma 5:15). Nang si Hesus ay namatay para sa ating mga kasalanan, isang sunud-sunod na kilos ang naganap: habang sumuway si Adan, ang huling

Adan ay masunurin hanggang sa paglilitis.

Ang huling pangungusap ng sipi mula sa sermon ni Dr. Spurgeon ay nagpapakita na hindi ito isinasaalang-alang:

- Lahat ng mga tahanan ay makasalanan sapagkat ang unang ama ng sangkatauhan (Adan) ay nagkasala (Ay 43:27);
- Na ang lahat ng mga tao ay nabuo sa kasamaan at nakipagkasundo sa kasalanan (Aw 51: 5);
- Na ang buong sangkatauhan ay tumalikod sa Diyos mula noon (Aw 58: 3);
- Na ang lahat ng mga tao ay nagkamali mula noong naceron (Aw 58: 3), sapagkat pumapasok sila sa isang pintuan ng pagdurusa na nagbibigay ng access sa isang malawak na landas na humahantong sa pagkawala (Mat 7:13 – 14);
- Na dahil ipinagbili sila bilang mga alipin sa kasalanan, walang sinumang lumabag alinsunod sa paglabag ni Adan (Roma 5:14);
- Na ang mellor ng mga bahay ay maihahambing sa kuko ng gulugod at ang nakataas ay mas mababa kaysa sa bakod ng kuko ng mga tinik (Mc 7.4);
- Nawa'y magkasala ang lahat ng tao at mawala ang kaluwalhatian ng Diyos dahil sa pagkondena na itinatag kay Adan;
- Que non hai xusto, ningún, kabilang sa mga inapo ni Adan (Roma 3:10), atbp.

Ano ang kabutihan o kasamaan na ginagawa ng isang tao sa sinapupunan ng kanyang na upang mapagkasundo sa kasalanan? Ano ang kasalanan ng isang tao sa paglalakad na “masama”? Saan at saan nagkakidnap ang bawat isa at nahulog sa mundo na magkasama? (Roma 3:12) Hindi ba ang pagkawala ng sangkatauhan dahil sa kasalanan ni Adan?

Tandaan na ang pagkondena ni Kain ay hindi nagmula sa kanyang kriminal na kilos, nagmula ito sa pagkondena kay Adan. Ipinakita ni Jesus na hindi Siya pumarito upang hatulan ang mundo, ngunit upang iligtas ito, dahil hindi makabubuti na

hatulan kung ano ang hinatulan na (Juan 3:18).

Si Cristo ay pinarusahan dahil sa kasalanan ng sangkatauhan, subalit, ang kasalanan ay hindi tumutukoy sa ginawa ng mga tao, sa halip sinasabi nito tungkol sa pagkakasala na nagdala ng paghuhukom at pagkondena sa lahat ng mga tao, nang walang pagkakaiba.

Ang mga kilos ng mga tao sa ilalim ng pamatok ng kasalanan ay tinatawag ding kasalanan, dahil ang sinumang nagkakasala, nagkakasala sapagkat siya ay alipin ng kasalanan. Ang hadlang ng paghihiwalay sa pagitan ng Diyos at ng mga tao ay nagmula sa pagkakasala ni Adan, at dahil sa pagkakasala sa Eden, walang sinuman sa mga anak ng tao na gumawa ng mabuti. Bakit walang gumagawa ng mabuti? Sapagkat lahat sila ay naligaw at magkasama ay naging marumi. Samakatuwid, dahil sa pagkakasala ni Adan, lahat ng ginagawa ng isang tao na walang Cristo ay marumi.

Sino mula sa marumi ang kukuha ng dalisay? Walang tao! (Job 14: 4) Sa madaling salita, walang gumagawa ng mabuti sapagkat ang lahat ay alipin ng kasalanan.

Ngayon ang alipin ng kasalanan ay nakagagawa ng kasalanan, sapagkat ang lahat na ginagawa ay pag-aari ng kanyang panginoon ayon sa karapatan. Ang mga kilos ng mga lingkod ng kasalanan ay makasalanan sapagkat ginagawa ng mga alipin sa kasalanan. Iyon ang dahilan kung bakit pinalaya ng Diyos ang mga naniniwala na mga lingkod ng katuwiran (Roma 6:18).

Ang mga anak ng Diyos, sa kabilang banda, ay hindi maaaring magkasala sapagkat sila ay ipinanganak ng Diyos at ang binhi ng Diyos ay nananatili sa kanila (1 Juan 3: 6 at 1 Juan 3: 9). Sinumang gumawa ng kasalanan ay mula sa diyablo, ngunit ang mga naniniwala kay Cristo ay sa Diyos (1Co 1:30; 1Ju 3:24; 1Ju 4:13), yamang sila ang templo at tirahan ng Espiritu (1Ju 3: 8).

Si Cristo ay nahayag upang sirain ang mga gawa ng diablo (1

Juan 3: 5 at 1 Juan 3: 8), at lahat ng ipinanganak ng Diyos ay mananatili sa Kanya (1 Juan 3:24) at sa Diyos ay walang kasalanan (1 Juan 3: 5). Ngayon kung walang kasalanan sa Diyos, sumusunod na ang lahat na nasa Diyos ay hindi nagkakasala, sapagkat sila ay ipinanganak mula sa Diyos at ang binhi ng Diyos ay nananatili sa kanila.

Ang isang puno ay hindi maaaring mamunga ng dalawang uri ng prutas. Sa gayon, ang mga ipinanganak sa binhi ng Diyos ay hindi makakagawa ng prutas para sa Diyos at sa demonyo, tulad ng imposibleng maglingkod ang isang lingkod sa dalawang panginoon (Lukas 16:13). Ang bawat halaman na itinanim ng Ama ay nagbubunga ng maraming prutas, ngunit ito ay namumunga lamang para sa Diyos (Isaias 61: 3; Juan 15: 5).

Matapos mamatay sa kasalanan, ang matandang panginoon, nananatili para sa nabuhay na mag-uling tao na iharap ang kanyang sarili sa Diyos na buhay mula sa mga patay, at ang mga kasapi ng kanyang katawan bilang isang instrumento ng hustisya (Roma 6:13). Ang kalagayan ng 'pamumuhay' ng mga patay ay nakuha sa pamamagitan ng pananampalataya kay Cristo, sa pamamagitan ng pagbabagong-buhay (bagong pagsilang). Sa pamamagitan ng bagong pagsilang, ang tao ay nabuhay mula sa patay, at nananatili ito, samakatuwid, upang kusang-loob na iharap sa Diyos ang mga miyembro ng kanyang katawan bilang isang instrumento ng hustisya.

Ang kasalanan ay hindi na naghahari, sapagkat wala na itong paghahari sa mga naniniwala (Roma 6:14). Ang Kristiyano ay dapat mag-alok ng kanyang mga kasapi upang maghatid ng hustisya, iyon ay, upang paglingkuran ang Isa na nagpabanal sa kanila, dahil si Cristo ay ang pagbibigay-katwiran at pagpapakabanal sa mga Kristiyano (Roma 6:19; 1Co 1:30).

Si Cristo ay nagdusa minsan para sa mga kasalanan, ang makatarungan para sa mga hindi makatarungan upang maakay ang mga tao sa Diyos (1Pe 3:18). Siya ang pag-aari para sa mga kasalanan ng buong mundo (1 Juan 2: 2), na sinisira ang

hadlang ng poot na mayroon sa pagitan ng Diyos at ng mga tao. Kapag napalaya mula sa pagkondena ni Adan, ang tao ay nakagagawa ng mabubuting gawa, sapagkat ang mga ito ay nagagawa lamang kung ang isa ay nasa Diyos (Is 26:12; Juan 3:21).

Ang mga lalaking walang Diyos, sa kabilang banda, ay umiiral na walang pag-asa sa mundong ito, sapagkat sila ay tulad ng marumi at lahat ng kanilang ginagawa ay marumi. Walang paraan para sa tao na walang Diyos na gumawa ng mabuti, sapagkat ang masamang likas na katangian ay gumagawa lamang ng masama "Ngunit tayong lahat ay tulad ng marumi, at lahat ng ating mga katuwiran ay tulad ng maruming basahan; at kaming lahat ay nalalanta na parang dahon, at ang aming mga kasamaan na parang hangin ay aalisin sa amin " (Isa 64: 6).

Ang propetang si Isaias sa paglalarawan ng kalagayan ng kanyang mga tao, inihambing ang mga ito sa:

- Ang marumi – Kailan naging marumi ang mga tao ng Israel? Nang ang lahat ay naligaw at magkasama ay naging marumi, iyon ay, kay Adan, ang unang Ama ng sangkatauhan (Aw 14: 3; Isa 43:27);
- Hustisya bilang maruming basahan – Ang lahat ng mga gawa ng hustisya para sa marumi ay maihahambing sa maruming basahan, na hindi angkop para sa pananamit. Bagaman sila ay relihiyoso, ang mga gawa ng mga tao sa Israel ay mga gawa ng kasamaan, mga gawa ng karahasan (Is 59: 6);
- Wither like the leaf – Walang pag-asa para sa mga tao ng Israel, dahil ang dahon ay patay (Is 59:10);
- Ang mga masamang pagkatao ay tulad ng hangin – Walang nagawa ng Israel na makakapagpalaya sa kanila mula sa kakila-kilabot na kalagayan na ito, dahil ang kasamaan ay maihahalintulad sa hangin na kumukuha ng dahon, samakatuwid nga, hindi matatanggal ng tao ang panginoon ng kasalanan.

Si Cristo, sa takdang oras, ay namatay para sa masasama. Ang

Kordero ng Diyos ay isinakripisyo mula pa nang itatag ang mundo ng mga makasalanan.

“Sapagkat si Cristo, habang tayo ay mahina pa, ay namatay sa takdang oras para sa mga masasama” (Roma 5: 6);

“Ngunit pinatunayan ng Diyos ang kanyang pag-ibig sa atin, na si Cristo ay namatay para sa atin, habang tayo ay makasalanan pa rin” (Roma 5: 8).

Ngayon, si Kristo ay namatay para sa mga alipin ng kasalanan, at hindi para sa ‘mga kasalanan’ na ginagawa ng mga alipin ng kasalanan, tulad ng naintindihan ni Dr. Spurgeon.

Si Cristo ay namatay para sa mga makasalanan, samakatuwid ang mga naniwala ay namatay na kasama Niya. Si Cristo ay namatay para sa lahat upang ang mga binuhay ay hindi na mabubuhay para sa kanilang sarili, ngunit mabuhay para sa Kanya na namatay at muling nabuhay (2Co 5:14).

Ang mga bumangon kasama ni Cristo ay ligtas, dahil:

- Ang mga ito ay kay Cristo;
- Ang mga ito ay mga bagong nilalang;
- Ang mga lumang bagay ay nawala;
- Lahat ay naging bago (2Co 5:17).

Pinagkasundo ng Diyos sa Kanya ang mga naniniwala sa pamamagitan ni Cristo at binigyan ang mga buhay mula sa patay ang ministeryo ng pakikipagkasundo (2Co 15:18).

Ang mga nabubuhay sa gitna ng mga patay ay naiwan sa payo: huwag tanggapin ang biyaya ng Diyos sa walang kabuluhan (2 Cor. 6: 1). Narinig ka ng Diyos sa isang katanggap-tanggap na oras, samakatuwid, bilang isang instrumento ng hustisya inirerekomenda ang mga Kristiyano na:

- Huwag magbigay ng iskandalo – Bakit hindi dapat magbigay ng iskandalo ang mga Kristiyano? Ang maligtas? Hindi! Baka ang ministeryo ng pagkakasundo ay ma-censor;

- Ang pagiging mairekomenda sa lahat ng bagay – Sa maraming pasensya, sa mga pagdurusa, sa mga pangangailangan, sa paghihirap, sa mga latigo, sa mga kaguluhan, sa mga kaguluhan, sa trabaho, sa mga vigil, sa mga pag-aayuno, sa kadalisan, sa agham, sa mahabang panahon pagdurusa, sa kabaitan, sa Banal na Espiritu, sa walang pag-ibig na pag-ibig, atbp. (2Co 6: 3-6).

Si Cristo ay pinatay mula pa nang itatag ang mundo, bago pa man ang buong sangkatauhan ay naging alipin ng kawalan ng katarungan dahil sa pagsuway ng isang taong nagkasala: si Adan.